

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Tronex BV

Sentencja

Przemieszczenie do państwa trzeciego partii urządzeń elektrycznych lub elektronicznych, takich jak urządzenia będące przedmiotem postępowania głównego, które były pierwotnie przeznaczone do sprzedaży detalicznej, ale zostały zwrócone przez konsumenta, lub które z różnych względów zostały odesłane przez sprzedawcę detalicznego dostawcy, należy uznać za „przemieszczanie odpadów” w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów w związku z jego art. 2 pkt 1 i z art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jeżeli ta partia zawiera urządzenia, których sprawne funkcjonowanie nie zostało wcześniej stwierdzone lub które nie są odpowiednio zabezpieczone przed uszkodzeniami podczas transportu. Z drugiej strony tego rodzaju towary w nieotwartych oryginalnych opakowaniach, które stały się zbędne w asortymencie sprzedawcy, nie mogą być uznawane za odpady, jeśli nie ma ku temu dodatkowych wskazań.

(¹) Dz.U. C 32 z 29.1.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — postępowanie wszczęte przez Eurobolt BV

(Sprawa C-644/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Prawo do skutecznego środka prawnego — Zakres kontroli aktu prawa Unii Europejskiej przez sąd krajowy — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 15 ust. 2 — Przekazanie państwom członkowskim nie później niż na 10 dni roboczych przed posiedzeniem Komitetu Doradczego wszelkich istotnych informacji — Pojęcie „istotnych informacji” — Istotne wymogi proceduralne — Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 723/2011 — Rozszerzenie cła antidumpingowego nałożonego na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin na przywóz tych produktów wysyłanych z Malezji — Ważność)

(2019/C 305/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Eurobolt BV

Przy udziale: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w celu zakwestionowania ważności aktu prawa wtórnego Unii podmiot prawa może podnieść przed sądem krajowym zarzuty, które mogą być podniesione w ramach skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej na podstawie art. 263 TFUE, w tym zarzuty dotyczące niespełnienia przesłanek przyjęcia takiego aktu.

- 2) Artykuł 267 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy ma prawo, przed skierowaniem pytania do Trybunału, zwrócić się do instytucji Unii Europejskiej uczestniczących w opracowywaniu aktu prawa wtórnego Unii, którego ważność jest przed nim kwestionowana, w celu uzyskania od nich konkretnych informacji i elementów, które sąd krajowy uważa za niezbędne w celu rozwiania wszelkich wątpliwości co do ważności danego aktu Unii i uniknięcia zwrócenia się przez niego do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym w przedmiocie oceny ważności tego aktu.
- 3) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, jest nieważne ze względu na to, że zostało przyjęte z naruszeniem art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl

(Sprawa C-649/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2011/83/UE — Artykuł 6 ust. 1 lit. c) — Wymogi informacyjne dotyczące umów zawieranych na odległość i umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa — Ciężący na przedsiębiorcy obowiązek podania jego numeru telefonu i numeru faksu „o ile dostępny” — Zakres)

(2019/C 305/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona przeciwna: Amazon EU Sàrl

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować, po pierwsze, w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które zobowiązuje przedsiębiorcę przed zawarciem z konsumentem umowy na odległość lub umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 2 pkt 7 i 8 tej dyrektywy, do podania bez względu na okoliczności swojego numeru telefonu. Po drugie, wspomniany przepis nie nakłada na przedsiębiorcę obowiązku założenia linii telefonicznej lub numeru faksu czy też utworzenia nowego adresu poczty elektronicznej, aby umożliwić konsumentom skontaktowanie się z nim, oraz zobowiązuje przedsiębiorcę do podania tego numeru telefonu lub faksu lub adresu poczty elektronicznej wyłącznie w wypadkach, w których przedsiębiorca ten dysponuje już takimi środkami komunikacji z konsumentami.